

ת"פ 29066/06/18 - מדינת ישראל נגד אנס אבו מוך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 29066-06-18 מדינת ישראל נ' אבו מוך
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי

המאשימה

נגד

אנס אבו מוך
ע"י ב"כ עו"ד דוד קולקר

הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות הפרעה לשוט - לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ואיומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בתאריך 15.4.2018, ביצעו השוטרים שגיא ידעני (להלן: "השוטר שגיא") ואוראל חזן (להלן: "השוטר אוראל") סיור שגרתי. במהלך הסיור הבחין השוטר שגיא באדם אשר נכנס במהירות לאתר בניה סמוך (להלן: "אתר הבניה"), לאחר שהבחין בשוטרים תוך שצעק בערבית לעבר פועלים במקום. השוטרים ביקשו מהפועלים להזדהות בפניהם, ובאותה עת הבחין השוטר שגיא בחשוד אשר ניסה להימלט לחדר מדרגות. השוטר שגיא החל לרדוף אחר החשוד, ומיד הנאשם הפריע לו למלא את תפקידו בכך שחסם אותו בגופו ואמר: "אני המנהל כאן מה אתה עושה פה תצא לבחוף", תוך שגרם לשוטר לאבד קשר עין עם החשוד. השוטר שגיא הזיז את הנאשם, הודיע לו כי הוא מפריע לשוט במילוי תפקידו והמשיך במטרה לאתר את החשוד. השוטר משה אוחין (להלן: "השוטר משה") ביקש מהנאשם תעודה מזהה ובתגובה אמר לו הנאשם: "לא רוצה להזדהות מי אתם בכלל", וכן "תעצרו אותי לא מעניין אותי מי אתם בכלל אני בעצמי מתנדב משטרה". בהמשך, הזדהה הנאשם בפני השוטר שגיא ואיים עליו: "יאללה תזדיינו לי מהעיניים משעמם לכם בחיים אל תדאגו אתם תשלמו על זה תזהרו ממני אתם לא מכירים אותי... יש לי ילדים צילמתי אותך בטלפון ואזכור אותך היטב". לאחר מכן, השוטר שגיא אצק את הנאשם ובתגובה איים הנאשם כשאמר: "ואללה שוב אני אומר לכם כדאי לכם להיזהר ממני תזכרו שלי יש כבר ילדים, אתם לא מפחידים אותי יש לי 4 תיקים נראה לכם שעוד אחד יזיז לי גם ככה אני אחרי החקירה הולך הביתה".

2. הנאשם כפר במיוחס לו. לטענתו, פעולת השוטרים במקום היתה פעולה יזומה, כאשר מדובר בשוטרים המכירים אותו היטב וביקשו ממנו בעבר תעודה מזהה. במקרה הנדון, לאחר שביקשו ממנו תעודה מזהה, טען הנאשם

בפניהם כי התעודה נמצאת במשרד במקום הנמצא מרחק של 10 מטרים מהם אך השוטרים סירבו לאפשר לו לגשת למשרד ודחו את מנהל העבודה שיצא לעברם עם התעודה. לפיכך, נשמעו ראיות.

במהלך פרשת התביעה העידו השוטר שגיא, השוטר משה, השוטר אוראל (ביחד להלן: "השוטרים") - אשר העידו לגבי האירוע. כמו כן, העיד השוטר פאדי מורד (להלן: "השוטר פאדי") - אשר גבה הודעה מהנאשם, הוגשו הודעת הנאשם ודו"חות הפעולה של השוטרים משה ואוראל.

במהלך פרשת ההגנה העידו הנאשם, עמאר אבו מוך (להלן: "עמאר") - עובד באתר הבניה, ואמג'ד אבו מוך (להלן: "אמג'ד") - מהנדס באתר הבניה. בנוסף, הוגשו מסמכים ובהם צילומי המקום, דו"ח פעולה של השוטר שגיא, דו"חות מעצר וכתב ערובה.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה טען כי השוטרים העידו עדויות העולות בקנה אחד עם דו"חות הפעולה ומוצאות חיזוק בכך שבהתאם לגרסתם, לפיה נכנסו לאתר הבניה בשל חשד להימצאות שוהה שלא כדיו, אכן נתפסו במקום שני שוהים שלא כדיו. ביחס להודעת הנאשם במשטרה, טען ב"כ המאשימה כי זו נגבתה בשפה הערבית ובגין עבירות לגביהן לא קיימת חובת תיעוד בהקלטה. לפיכך, לטענתו אין לתת משקל לתקלה שאירעה בפתיחת הקלטת החקירה וכן כי ההודעה מהווה בנסיבות אלה את הראייה הטובה ביותר אותה יש לקבל. לגבי פרשת ההגנה, היפנה ב"כ המאשימה לנקודות שונות בהן ביקש לראות סתירות מהותיות בין גרסאות עדי ההגנה השונים, וכן ביקש לתת משקל לכך שמדובר בבני משפחתו של הנאשם. לנוכח האמור, עתר להרשעת הנאשם.

4. ב"כ הנאשם טען, כי תיאום גרסאות בין שוטרים אינו דבר נדיר וכי ניתן להתרשם מכך במקרה זה מתוך עיון ברישום המועדים המופיעים בדו"חות השונים של השוטרים שלטענתו אינו הגיוני. לגבי עדי ההגנה, טען ב"כ הנאשם כי מדובר בשלושה עדים שגרסתם קוהרנטית ועומדת בסתירה לעדויות השוטרים. בנוסף, טען כי מעדויות השוטרים נעדרה עדות שוטרת בשם ניקול ולפיכך יש להניח שעדותה היתה תומכת בנאשם. ביחס להודעת הנאשם במשטרה, טען בא כוחו כי הנאשם טוען שהכתוב בהודעה בשפה העברית אינו תואם את שנאמר על ידו בשפה הערבית במהלך החקירה. עוד הוסיף, כי החקירה הוקלטה אך לא ניתן לצפות בה בשל תקלה. בהתחשב בכך שלא הוצגה ראיה לגבי מקור התקלה, לטענתו אין לקבל את הודעת הנאשם. לפיכך, עתר לזיכוי הנאשם.

דין והכרעה

5. תחילה, אתייחס להודעת הנאשם. הודעתו של הנאשם במשטרה נכתבה בשפה העברית, אך הנאשם טען בבית המשפט כי נחקר בשפה הערבית, אינו קורא את השפה העברית וכי הדברים שנכתבו בהודעה אינם מדויקים (עמ' 40 ש-31, עמ' 43 ש-30-29 לפרוט'). השוטר פאדי, אשר גבה את הודעתו במשטרה, העיד כי אינו זוכר את החקירה בתיק זה (עמ' 6 ש-14, עמ' 7 ש-17-15 לפרוט'), אך כי "**מטבע הדברים אם החקירה מתנהלת בשפה הערבית עליי לציין את זה שהחקירה בוצעה בשפה הערבית שאני כותב בשפה הערבית ותרגום הוא לעברית**" (עמ' 7 ש-16-15 לפרוט'). ראו עוד לענין זה את הוראת סעיף 8 בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב - 2002). במהלך עדות הנאשם בבית המשפט, לא עלה כל קושי בדיבור או בהבנת השפה

העברית מצדו, והנאשם אף אישר כי הוא מבין את השפה העברית אך ציין כי אינו קורא עברית (עמ' 38 ש-13, 20-22 לפרוט'). עוד אישר הנאשם, כי חתם בכל המקומות בהם מופיעה חתימת החשוד בגוף ההודעה (עמ' 38 ש-16-18 לפרוט'), חתימות בהן אישר את ההצהרות הבאות: חתימה ואישור נוסח האזהרה וזכויותיו, הכתובים אף בשפה הערבית; חתימה כי הבין את החשד כנגדו ואת תוכן האזהרה, נוסח הכתוב אף בשפה הערבית; חתימה בתחתית כל עמוד בהודעה; חתימה כי זו הודעתו שהוקראה בפניו, אישור הכתוב אף בשפה הערבית. יש לציין, כי השוטר פאדי כלל לא נחקר על ידי הצדדים בסוגיית הקראת הודעת החשוד בסיומה. בנוסף, הנאשם ענה בשלילה לשאלה האחרונה שנשאל בחקירתו במשטרה, האם ברצונו להוסיף משהו, וטענתו כי החקירה בוצעה בשפה הערבית אך נכתבה ישירות בשפה העברית עלתה לראשונה בבית המשפט. צרוף כל האמור לעיל, אינו מבסס את טענת הנאשם כי נחקר בשפה הערבית. אף טענת ב"כ הנאשם כי כשל טכני בהקלטת החקירה פוגע בתוכנה, דינה להידחות. למעשה, למעט טיעונים בעל פה, מצד שני הצדדים, לא הוצגה כל ראיה כי החקירה תועדה, לא הוצג כל מזכר, זכרון דברים המציין תיעוד ולא הוצג דיסק פגום כלשהו עליו רישום מסוים. אף בגוף ההודעה לא נכתב כי היא הוקלטה. לא ברור מה הביא את הצדדים לטיעוניהם בשאלה זו, וככל שקיימות ראיות מסוימות בנוגע לכך הרי שלא ניתן לבחון אותן שכן אלה לא הוצגו לפני. כך, אף ככל שבתיק החקירה קיים דיסק כלשהו אשר בשל פגם טכני לא ניתן לצפות בו, בוודאי שלא ניתן לקבוע כי מדובר בתיעוד של חקירת הנאשם, בלא כל ראיה לכך.

יש לציין, כי עיון בחלקים בהודעת הנאשם לגביהם טען בבית המשפט כי לא נאמרו על ידו, אינו מעורר ספק במהימנות השוטר פאדי ובכתיבת הדברים על ידו כפי שנאמרו על ידי הנאשם בחקירה: הנאשם טען בעדותו הראשית כי השוטר שגיא סימן לו לרדת מהבנין, וכשעומת בחקירתו הנגדית עם כך שבהודעתו במשטרה אמר שהופתע לראות את השוטר שגיא בעת שירד עם כלים בידו, טען כי בחקירה אמר בדיוק את הדברים עליהם העיד בעדותו הראשית בבית המשפט (עמ' 39 ש-1-4 לפרוט'); טענה נוספת כנגד הודעתו במשטרה, העלה הנאשם ביחס לכך שנכתב בהודעה כי השוטר שגיא "נתן לי דחיפה קטנה" בעוד בבית המשפט העיד כי השוטר דחף אותו בכח (עמ' 39 ש-19-21 לפרוט'); הנאשם הכחיש כי נלקח בכח על ידי השוטרים בשל תפיסת שוהים שלא כדין במקום וסירוב אחיו אמג'ד להתלוות אליהם בשל כך, כפי שנכתב מפיו בהודעתו (עמ' 40 ש-13-18 לפרוט'). אלה הם הדברים היחידים לגביהם התייחס הנאשם באופן מפורש ככאלה שלא אמר בחקירתו במשטרה. קשה עד מאד למצוא בדברים אלה משום מגמה מסוימת להטיית הדברים לצד מסוים, באופן שיביא לידי הטלת ספק במהימנותו של שוטר אשר כלל לא נטל חלק באירוע. כמו כן, יש להדגיש כי הדברים שנכתבו בהודעת הנאשם במשטרה מהווים כפירה בכל עבירה המיוחסת לו, כך שאף בהיבט זה קשה לערער על כך שהמפורט בהודעה משקף את שנאמר על ידי הנאשם.

בנסיבות כוללות אלה, לא מצאתי בסיס לטענה לפיה יש לפסול את הודעת הנאשם או שיש לתת משקל נמוך לתיעוד המופיע בה.

6. השוטר שגיא, אשר היה המעורב הראשי והישר באירוע למול הנאשם, העיד באופן מפורט לגבי חלקיו העיקריים של האירוע אותם זכר ממהלכו, ועל פרטים נוספים בהם נזכר לאור דו"ח הפעולה שכתב (עמ' 9 ש-23 לפרוט'). השוטר משה העיד אף הוא על חלקו באירוע, זכרוננו התבסס בעיקר על קריאת דו"ח הפעולה בטרם הדיון (עמ' 22 ש-19-20 לפרוט'), אך זכר אף פרטים נוספים הקשורים לפעולה ולזירת ההתרחשות (כגון בעמ' 25 ש-4 לפרוט'). השוטר אוראל, אשר היה מעורב במעצר שוהים בלתי חוקיים באתר הבניה, העיד אף הוא על חלקיו העיקריים והמהותיים של האירוע, לאחר שקרא את דו"ח הפעולה שלו אשר הוגש חלק חקירתו הראשית. דו"חות הפעולה של שוטרים אלה, הוגשו לבית המשפט (ת/2, ת/3, נ/3). בהתחשב באופי עבודתם כשוטרים, בוודאי כשוטרי סיור, וחלוף

הזמן עד למועד עדותם בבית המשפט לגבי אירוע מסוים, יש לתת משקל משמעותי לדו"חות פעולה שנכתבו על ידם בסמוך לאירוע (ראו רע"פ 9298/11 **אילון כהן נ' מדינת ישראל** (20.12.2011) פסקה ח'). במקרה הנדון, דו"חות הפעולה שהוגשו עולים בקנה אחד ומבססים את עדויות השוטרים בבית המשפט. עדויות השוטרים וכן דו"חות הפעולה שלהם, משתלבים היטב האחד בשני, שזורים זה בזה ומחזקים את העולה מהם: כך, פירוט השוטר שגיא כי לאחר שאיבד קשר עין עם חשוד שהחל להימלט לתוך אתר הבניה כשהבחין בשוטרים (להלן: "החשוד הראשון"), שמע את השוטר אוראל מודיע במערכת הקשר כי עצר שני חשודים תושבי שטחים ללא אישורים. פירוט זה משתלב היטב עם פירוט השוטר אוראל באותו נושא; כך, דברי השוטר שגיא כי באותו שלב ניגש אל הנאשם וזיהה שהוא מסרב לבקשתו של השוטר משה להזדהות, תואמים את תיאור הדברים על ידי השוטר משה; וכך, המילים המיוחסות לנאשם, בנוכחות השוטרים שגיא ומשה, פורטו על ידי שניהם בדו"חות הפעולה ובבית המשפט. לא מצאתי כל בסיס לטיעון ב"כ הנאשם כי "תאום גרסאות ועדויות" של שוטרים אינו מחזה נדיר, מלבד עצם הטחת הדברים על ידו. האופן בו השוטרים העידו וכן הפירוט הרב בדו"חות הפעולה, המשתלבים היטב זה בזה, מעידים על תיאור אמין של האירוע ולא על טענה בלתי מבוססת של תיאום גרסאות. יתרה מכך: העובדה שנעצרו שני שוהים שלא כדין במקום על ידי השוטר אוראל, לגבי אין חולק כי כלל לא היה במגע עם הנאשם, מבססת את עדויות השוטרים שגיא ומשה לגבי מטרת כניסתם לאתר הבניה, זאת בשונה מגרסת הנאשם. השוטר שגיא העיד כי נכנס לאתר הבניה בשל החשוד הראשון אשר החל במרוצה באתר מיד כשהבחין בו, לבוש מדי משטרה, ברחוב הסמוך לאתר. לאחר שנכנס עם שוטרים נוספים, הבחין באותו אדם צועק לאחריים בשפה הערבית, ולאחר שאלה הגיבו באופן מעורר חשד - ביקש מהם השוטר תעודות זהות. בשלב זה, אותו חשוד ראשון החל לרוץ אל גרם מדרגות באתר הבניה והשוטר שגיא דלק אחריו (עמ' 8 ש-33 לפרוט'; נ/3). אף השוטר משה העיד, כי בעת סיור רגלי בסמוך לאתר הבניה הבחינו באדם שהחל בריצה לתוך האתר כשיצר איתם קשר עין (עמ' 24 ש-29 לפרוט'; ת/2). מעדויות שוטרים אלה עולה בברור, כי בנסיבות שתוארו התעורר חשד לכך שבמקום בני מיעוטים ללא אישורי שהיה כדין. העובדה כי בהמשך לתיאור העדים את ההתרחשויות ובמהלך אותו אירוע, נעצרו על ידי השוטר אוראל שני שוהים שלא כדין בעת שניסו לצאת מאתר הבניה, מחזקת ומבססת את עדויותיהם של השוטרים שגיא ומשה ביחס לסיבה לכניסתם לאתר הבניה. לעומת גרסה הגיונית ומבוססת זו, העיד הנאשם בבית המשפט כי השוטר שגיא ירד מניידת משטרה ברחוב הכובשים ופשוט סימן לו לרדת ממרפסת הקומה השניה בבנין, בה היה באותה עת (עמ' 36 ש-27 לפרוט'). בניגוד לגרסה זו, בעת חקירתו במשטרה טען הנאשם כי פגש את השוטר שגיא בחדר המדרגות של הבנין, באופן מפתיע:

"אני עובד בבנין הייתי יורד במדרגות עם כלים בשתי ידיים הופתעתי בשוטר שאלתי אותו מה קרה כי זה לא פעם ראשונה שרואה אותי באתר רציתי לעזור..." (ת/1 ש-8-7).

גרסה זו בחקירתו במשטרה, עשויה בהחלט להשתלב עם חלק מגרסת השוטרים, לכל הפחות ביחס למטרת כניסתם לאתר הבניה כשהשוטר שגיא החל לרדוף אחר אותו חשוד ראשון במעלה גרם המדרגות. לעומת זאת, גרסתו הכבושה של הנאשם בבית המשפט חסרת כל הגיון, עומדת בסתירה לעדויות השוטרים, לשכל הישר, וכן לעובדה כי במקום אכן נעצרו שני שוהים שלא כדין. מסקנות אלה פוגעות אף במהימנות עדותו של עד ההגנה עאמר אשר טען כי השוטר שגיא קרא לו ולנאשם לרדת מהקומה השניה.

7. ב"כ הנאשם ייחס משקל רב למועדים המופיעים בדו"חות הפעולה השונים, הזוהים זה לזה, כאות לתיאום הגרסאות ביניהם (טבלה שערך ב"כ הנאשם, סנ/1). עיון בטבלה זו מעלה כי אכן מופיעים בה מועדים זהים של

שעות שיגור, יציאה, הגעה, סיום ועוד, כפי שמופיעים בדו"חות הפעולה. מועדים שונים, נמצאים בשעת חתימת הדו"חות ובשעת הדפסתם. הסברו של השוטר משה בעדותו בבית המשפט, מספק מענה הולם לתמיהה זו:

"אני אסביר לך איך זה עובד אצלנו, עכשיו אני עולה מול השדרית ואומר לה שיש אירוע של מעצר כלשהו היא פותחת את האירוע וסוגרת, אנחנו מגיעים לתחנה פשוט עושים דוח לפי מספר אירוע. אני לא אחראי לשעות. השדרית במוקד 100 מכניסה את השעות על פי הדיווח שהתקבל בקשר מהשוטרים בשטח"
(עמ' 23 ש-4-1 לפרוט').

הדברים מדברים בעד עצמם ואינם דורשים הרחבה.

נתון נוסף אליו התייחס ב"כ הנאשם כמעורר ספק לגבי המפורט בדו"חות הפעולה, הוא דו"חות המעצר בהם מצוין כי השוטרים שגיא, משה, אוראל וניקול "השתתפו במעצר", זאת בשונה מהעולה מדו"חות הפעולה והעדויות בבית המשפט. דו"חות המעצר מפרטים וממקדים מיהו השוטר שביצע מעצר מסוים ומיהם השוטרים אשר השתתפו במעצר. מדובר בציון כללי שאין בו לסתור את עדויות השוטרים או לכרסם במהימנותם. כך, בהתאם לצילום שהציג ב"כ הנאשם (נ/2), ניתן לראות כי השוטר משה מלווה עצור שאינו הנאשם. מעבר לעובדה שלא הוצגה כל ראיה כי מדובר בצילום מאותו אירוע, הרי שהטענה כי מדובר בצילום מהאירוע אך מחזקת את המסקנה כי שוטרים נוספים "השתתפו" במעצר מעבר לשוטר אשר ביצע אותו.

ב"כ הנאשם טען כי יש להסיק מהעדרו של דו"ח פעולה של השוטרת ניקול שוורץ, אשר היתה חלק מצוות השוטרים במקום, כי עדותה היתה סותרת את עדות השוטרים. אין בידי לקבל טיעון זה. כפי שעלה מעדות השוטר אוראל, השוטרת ניקול נשארה במהלך האירוע מחוץ לאתר הבניה (עמ' 31 ש-32, עמ' 33 ש-9 לפרוט'). אף הנאשם בעצמו העיד לגבי מעורבות השוטרת ניקול רק לאחר שיצא עם השוטר שגיא אל מחוץ לאתר הבניה, בתום האירוע באתר, ופגש בה בסמוך לניידת המשטרה (עמ' 37 ש-18 לפרוט'). לפיכך, לאור מיקומה של השוטרת ניקול באירוע, לא קיים כל חלק רלוונטי להתרחשויות באתר הבניה לגביו יכולה היתה להעיד.

בהקשר זה, יש להדגיש כי אף אם ניתן היה להציג ראיות נוספות, הרי שהשאלה העומדת להכרעה היא האם הוצגו די ראיות להוכחת אשמת הנאשם:

"השאלה עליה צריך בית משפט לענות, היא לעולם האם הראיות שהובאו בפניו די בהן לצורך הוכחת אשמתו של נאשם מעבר לספק סביר, בהבדל מהשאלה האם היו ראיות אחרות, נוספות, טובות יותר שניתן היה להביאן. שיטת המשפט שלנו אינה דורשת את הראיה המכסימלית, אלא את הרמת נטל השכנוע"
(ע"פ 9908/04 נסראלין נ' מדינת ישראל (31.7.2006) פסקה 22).

8. לעומת מהימנות ואמינות עדויות השוטרים, פרשת ההגנה העלתה קשיים שונים במתן אמון בגרסת הנאשם. כאמור לעיל, הנאשם העלה בבית המשפט גרסה כבושה, לפיה עדויות השוטרים שקריות ומקורן ב"פתיחת אירוע" בטעות על ידי השוטר שגיא, בלא כל סיבה או עילה לכניסת השוטרים לאתר הבניה:

"ניידת עומדת בכובשים, יורד שוטר אחד שזיהיתי אותו שזה שגיא... סימן לי לרדת"

למטה... התחלתי לרדת במדרגות..."

(עמ' 36 ש-27-26 לפרוט').

"יצא אח שלי אמג'ד מהמשרד אמר לו שגיא מה קרה זה אח שלי יש בעיה, אומר לו זה אח שלך אני לא ידעתי, נכנסנו למשרד, אמר לאח שלי הכל בסדר אני בטעות פתחתי אירוע אני חייב לסגור אותו אני רוצה שתבוא איתי, הוא התכוון לאמג'ד... שאל אם יכול לשלוח אותי במקומו והוא אמר לו שאין בעיה והם בסך הכל רוצים לסגור את האירוע כי הם כבר פתחו בטעות..." (עמ' 37 ש-16-12 לפרוט').

מדובר בגרסה תמוהה, לפיה הוחלט לבסוף לעצור את הנאשם ולייחס לו עבירות הכשלת שוטר ואיומים, כאשר המניע לכך הוא רצון לא ברור "לסגור אירוע". זאת ועוד: בהתאם לעדות הנאשם בעצמו, השוטר שגיא ביקש מאחיו אמג'ד להתלוות אליו על מנת "לסגור" את האירוע, ובשל אילוציו של אמג'ד - התלווה הנאשם אל השוטר. כך, למעשה הנאשם טען כי העובדה שהוא הנאשם בתיק זה ולא אחיו היא מקרית לחלוטין, זאת בניגוד לטענתו לקשר הבעייתי שקדם למעצרו בדרך של דחיפתו על ידי השוטר שגיא וכן סירוב השוטר להזדהותו באמצעות רשיון נהיגה, כפי שיפורט בהמשך. גרסה זו אינה סבירה והגיונית, בוודאי כאשר במהלך אותו "אירוע" נעצרו שני אחרים כחשודים בשהייה שלא כדין בישראל, כך שאף ללא מעצר הנאשם בהחלט התרחש במקום "אירוע" משטרתי. לעומת גרסה בלתי מתקבלת על הדעת זו של הנאשם, בעת חקירתו במשטרה, על אף שהכחיש את המיוחס לו בכתב האישום מסר הנאשם גרסה שונה לגבי ההתרחשויות, המחזקת נקודות שונות בתיאור האירוע על ידי השוטרים: תחילה, ציין כי הופתע לפגוש בשוטר שגיא בעת שירד בחדר המדרגות של הבנין באתר (ת/1 ש-7). תיאור זה תואם את עדות השוטר שגיא כי ניסה לרדוף אחר החשוד הראשון במעלה גרם המדרגות, עד שהנאשם חסם את דרכו ואמר לו לצאת מהמקום (עמ' 8 ש-33 - עמ' 9 ש-1 לפרוט'); בהמשך, טען הנאשם במשטרה כי השוטר שגיא **"נתן לי דחיפה קטנה"** (ת/1 ש-8). תיאר זה הולם את עדות השוטר שגיא לפיו באותו שלב **"הזזתי אותו עם יד ימין שלי"** (עמ' 9 ש-1 לפרוט'). יש לציין, כי במסגרת גרסתו החדשה בבית המשפט, העצים הנאשם את אותה "דחיפה קטנה" וטען כי השוטר שגיא **"דחף אותי ממש בכוח לפינה"** (עמ' 37 ש-2-1 לפרוט'); בהודעתו במשטרה טען הנאשם כי אחיו אמג'ד התבקש להגיע עם השוטרים בשל טענתם שנמצאו במקום שני שוהים בלתי חוקיים (ת/1 ש-12-13), ואילו בבית המשפט טען כי הצורך להתלוות לשוטרים עלה על מנת "לסגור אירוע" שנפתח בטעות.

באופן דומה, גרסת ההגנה בבית המשפט מעוררת קשיים אף ביחס ל"בחירת" השוטרים לעצור את הנאשם ולא אדם אחר: בהודעתו במשטרה, טען כי השוטרים ביקשו מאחיו אמג'ד להתלוות אליהם בשל תפיסת שני שוהים בלתי חוקיים במקום, אך כאשר האח ענה שהוא רק מהנדס הם החליטו "לקחת" אותו (ת/1 ש-12-13). לעומת זאת, בהתאם לגרסה שעלתה לראשונה בבית המשפט, מדובר היה בכלל בבקשה של אחיו אמג'ד אשר ביקש כי הוא יתלווה אל השוטרים על מנת "לסגור את האירוע" בשל ישיבה שקבועה לו (עמ' 37 ש-16-13 לפרוט').

9. עדויות ההגנה הנוספות, עוררו אף הן מספר תמיהות וסימני שאלה. אמג'ד העיד, כי הבחין בשוטר שגיא ובשוטר נוסף בודקים באתר הבניה את מספר תעודת הזהות של בן דודו, ואילו לגבי הנאשם צעק השוטר שגיא כי הוא מבקש לראות תעודת זהות ולא רשיון נהיגה. בשלב זה, פנה אמג'ד אל השוטר שגיא ואמר לו שמדובר באחיו. לטענתו, השוטר ביקש ממנו סליחה וכן שיתלווה אליו לתחנה על מנת לסגור אירוע שהוא פתח בטעות. בתגובה, ענה אמג'ד כך:

"אני גם לא יכול ללוות אותך כי יש לי בעוד חצי שעה ישיבה דחופה עם היזם ועם"

המפקחים על העבודה, אני יכול לבוא אחרי חצי שעה שעה אם לא אכפת לך או אם אתה רוצה את אח שלי אין בעיה אם זה עניין פורמאלי, אומר אין בעיה. וזה מה שהיה... אמר עניין של רבע שעה חוץ מהדרך הלך חזור" (עמ' 49 ש- 12-16 לפרוט').

ככל שאכן מדובר היה בנסיעה תמימה של ענין טכני, בהסכמת הצדדים, לא ברור מדוע אמג'ד, אשר לא יכול היה לנסוע בעצמו בשל ישיבה דחופה, נסע אחרי נידת המשטרה בה נמצא הנאשם. אמג'ד מסר הסבר לפיו, **"אחרי שיצא חמש דקות יצאנו אני ועאמר לראות לאן הם יוצאים, ראיתי איפה התחנה חזרתי לישיבה שלי ועאמר יצא לתחנה וחיכה לו שם"** (עמ' 49 ש- 20-21 לפרוט'). קשה לקבל הסבר זה. אמג'ד העיד כי הצטרפות הנאשם אל השוטרים היתה למעשה ביוזמתו, והנאשם **"הלך איתם בכיף מול העיניים"** (עמ' 53 ש- 3 לפרוט'). לא ברור מדוע בנסיבות אלה, ברוח הטובה שהיתה, לא יכול היה אמג'ד פשוט לשאול היכן נמצאת תחנת המשטרה או לבקש שיחזירו את הנאשם, אשר התלווה לשוטרים אך ורק על מנת לפתור עבורם תקלה שביצעו, או לבקש רק מעאמר שיסע אחרי הניידת. בנוסף, לא ברור מדוע אמג'ד, אשר כה מיהר לישיבה הדחופה ובסך הכל ביקש לראות היכן נמצאת תחנת המשטרה, ביקש להיכנס אל תוך התחנה כשהגיע לשם (עמ' 54 ש- 7-8 לפרוט'). זאת ועוד: עאמר העיד כי נסע ביחד עם אמג'ד אחרי הניידת, **"נכנסנו לתחנה, אמרו שהוא עוד זמן תחכו וזה. חיכינו קצת ואז הלכנו"** (עמ' 45 ש- 26-27 לפרוט'). כלומר, על אף הישיבה הדחופה עם היזם ומפקחי העבודה, ועל אף הנסיבות התמימות לכאורה בהן נסע הנאשם עם השוטרים, אמג'ד נסע אחריו, מבלי שידע מראש היכן נמצאת תחנת המשטרה ומהו משך זמן הנסיעה, נכנס לתחנת המשטרה, שמע כי יש להמתין ואף חיכה מעט במקום. אף לגבי הנסיעה הנוספת לאסוף את הנאשם, העיד אמג'ד כי עאמר הוא שיצא לתחנת המשטרה (עמ' 49 ש- 21 לפרוט'), אולם עאמר העיד כי **"לא יודע מי התקשר לאמג'ד אז נסענו והבאנו אותו"** (עמ' 45 ש- 28 לפרוט'), ההדגשה אינה במקור).

שאלה נוספת מתבקשת מפעולת אמג'ד מיד לאחר שהנאשם יצא עם השוטרים, לכאורה לצורך טכני ואף ביוזמת אמג'ד בעצמו אשר הציע כי יתלווה אליהם במקומו:

"אח שלי בפקודה ממני ביקשתי ממנו ללכת איתם לסגור אירוע ולחזור, אמר ענין של רבע שעה חוץ מהדרך הלך חזור. באותו רגע התקשרתי לעו"ד שאני מכיר הרבה שנים קולקר ואמרתי לו אחת שתיים שלוש..." (עמ' 49 ש- 15-17 לפרוט').

אמנם, בהמשך העיד אמג'ד כי עו"ד קולקר אמר שיתקשר לתחנה לבדוק בגלל שחלפו שתיים והנאשם לא שב, אולם לא ברור מדוע, ככל שהנסיבות אכן היו תמימות כפי שתוארו על ידי אמג'ד לגבי שלב התלוות הנאשם אל השוטרים, הוא ראה לנכון להתקשר **"באותו רגע"** לעורך דין.

תמיהה נוספת עולה לנוכח טענת עדי ההגנה בבית המשפט, כי התנהלות השוטר שגיאה בעייתית במיוחד לאור היכרותו הקודמת עם הנאשם ואחיו אמג'ד. הנאשם טען כי הוא מכיר את השוטר שגיאה מאירועים קודמים (עמ' 36 ש- 26, עמ' 39 ש- 30 לפרוט') וכך אף העיד אמג'ד לגבי היכרות מוקדמת עם השוטר שגיאה (עמ' 48 ש- 23-26, עמ' 51 ש- 30 לפרוט'). אמג'ד הוסיף בעדותו, לגבי מידת ההיכרות עם השוטר שגיאה, כי כשהבחין בו דורש מהנאשם תעודת זהות, פנה ואמר לו **"שגיאה זה אח שלי, הוא אמר לי מה אנס אח שלך אמרתי לו כן אז הוא אמר לי סליחה לא ידעתי..."** הכרתי לו את אח שלי, עובד פה" (עמ' 49 ש- 7-9 לפרוט'). הטענה שאמג'ד צריך היה "להכיר" לשוטר שגיאה את הנאשם, מתיישבת עם דרישת השוטר מהנאשם להזדהות, זאת בניגוד לעדות הנאשם כי השוטר שגיאה פגש אותו במקום **"6 פעמים שאני זוכר לפני האירוע"** (עמ' 39 ש- 30 לפרוט'). בנוסף, התיאור של אמג'ד לגבי היכרות טובה שלו עם

השוטר שגיא עד כדי התנצלותו לאחר שאמג'ד אמר שהנאשם הוא אחיו, אינו מתיישב עם דברי הנאשם בחקירתו במשטרה כי השוטר שגיא ביקש מאמג'ד להזדהות (ת/1 ש-10).

10. קושי נוסף מתעורר, לאור טענת הנאשם בבית המשפט כי השוטרים לא הסתפקו בזיהוי שלו באמצעות רשיון נהיגה שהציג בפניהם. כפי שעולה מעדויות השוטרים ומדו"חות הפעולה, הנאשם הזדהה וזוהה באמצעות רשיון הנהיגה, ולא נשמעה כל טענה כי לא הסתפקו בכך. אף הנאשם העיד בחקירתו במשטרה כי הזדהה באמצעות תעודה ולא נשמעה באותה חקירה כל טענה מצדו כי השוטרים לא הסתפקו בכך. לראשונה בבית המשפט, עלתה טענת ההגנה - בלתי סבירה, בלתי הגיונית, ואינה עומדת במבחן השכל הישר - כי השוטר שגיא לא הסתפק בהצגת רשיון הנהיגה של הנאשם, לעומת הסתפקותו בציון מספר תעודת זהות בלבד על ידי עאמר. כאמור, גרסה זו כלל לא נזכרה בעת חקירתו של הנאשם תחת אזהרה במשטרה.

משקל ותשומת לב יש לתת אף לזהות עדי ההגנה: אמג'ד הוא אחיו של הנאשם ועאמר הוא בן דודו (עמ' 49 ש-4 לפרוט'). קרבה משפחתית זו מחייבת התייחסות מיוחדת בהתחשב בנסיבות המקרה, בהן עדי ההגנה לא מסרו כל עדות במשטרה עד לעדותם בבית המשפט בחלוף תקופה ארוכה. נטייתם הברורה של קרובי משפחתו של הנאשם להגן עליו והאפשרות להידבר בטרם עדותם בבית המשפט, מקבילים משנה תוקף לנוכח העובדה שגרסת כל עדי ההגנה בבית המשפט סותרת במספר סוגיות משמעותיות את עדות הנאשם במשטרה, כפי שפורט לעיל. לפיכך, יש להתייחס בזהירות לכך שמדובר בעדויות של בני משפחה:

"הדעת נותנת שכשבאים בני משפחה אחת להעיד, כולם בלשון אחת, נגד יריבו בדין של אחד מהם, שומה על בית-המשפט להזהיר עצמו הזהר היטב, שמא עדותם של אלה אינה אלא עדות קרובים מלומדה, אשר נובעת מקשר שקשרו ביניהם זה כדי לעזור לזה בריבו. מקום שיש בלב בית-המשפט ספק קל שבקלים פן אמנם קיים חשש כאמור, יצדק בית-המשפט אם יראה בעדויות ההם עדות אחד בלבד"
(ע"פ 127/62 בן בסט נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד טז(2) 1373, 1376).

צרוף כל הקשיים, הסתירות, סימני השאלה וחוסר ההגיון של גרסת הנאשם בבית המשפט, שומט את אפשרות קיומו של ספק סביר ביחס למארג הראיות שהציגה המאשימה. עדויות השוטרים ודו"חות הפעולה שהוגשו, מבססים את כל המיוחס לנאשם בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

לפיכך, אני מוצא את הנאשם אשם ומרשיעו בעבירות הכשלת שוטר ואיומים.

ניתנה היום, י"ח אייר תש"פ, 12 מאי 2020, במעמד הצדדים.